

Zuid-Koreaanse 'helpende hand' beste film

UNICA 2010

De 72ste editie van het UNICA filmfestival werd dit jaar gehouden in het Zwitserse plaatsje Einsiedeln. Uit 32 landen werden in 5 dagen 140 korte films vertoond. Aan de World Minute Movie Cup deden 32 films mee en de 320 bezoekers namen deel aan een schitterende excursie. Het werd weer één groot filmfeest!

Tijdens de officiële opening in het Dorpshuis, worden de speeches van burgemeester Beat Bisig, UNICA-voorzitter Georges Fondeur en de voorzitter van het organisatiecomité Max Hänsl, in de drie gangbare talen: Frans, Duits en Engels synchroon met de respectievelijke sprekers op een scherm geprojecteerd. Ten teken dat het festival is geopend wordt de UNICA-vlag gehesen. De serveersters zetten de soep neer en een kwintet zet de sfeermuziek in. Ariana Puchar, de tienjarige violiste, steelt de show.

Uiteraard zullen de films de hoofdmoot weer gaan vormen tijdens het festival, doch het ontmoeten van filmvrienden uit verre landen en culturen is bijna net zo belangrijk. We verheugen ons er op en na afloop van de opening zoeken we ons hotel weer op. Er is geen bed meer vrij in heel Einsiedeln! Het is al UNICA wat de klok slaat. Hoewel... de klokken van het wereldberoemde klooster staan ook dag en nacht stand-by!

De jury

De zevenkoppige jury zal de komende dagen vanaf 08.30 uur de 140 films

gaan beoordelen. Direct na elke film geeft de jury (anoniem) met de kleuren groen (goed), oranje (interessant) of rood (minder goed) middels een staafdiagram aan wat hun spontane indruk is. Het is de eerste keer, dat hiertoe is besloten. Na een 'referendum' blijkt dat het publiek het op prijs stelt.

Na een paar landenblokken gezien te hebben, neemt de jury voor het immense projectiescherm van ca 4½ x 7 meter plaats en wordt een eerste summier commentaar gegeven. De bezoekers kunnen desgewenst het commentaar via een vertaalinstallatie volgen. De jury bestaat uit: Sandor Buglya (Hongarije), Jan Watterson (United Kingdom), Bernhard Lindner (Duitsland), Leo Baeten (Nederland), Jacqueline Pante (Italië), Michel Juillerart (Zwitserland) en Dany Marique (België). Aan het eind van het

DE JURY

festival zal de jury haar definitieve waardering bekend maken.

Ontvangst

De Zwitserse gastvrouwen heten ons elke morgen welkom met een vrolijke groet en een chocoladeverrassing. De vertegenwoordigers van het land dat als eerstvolgende haar programma zal vertonen, reiken een programmablad uit waarin tekstuele en fotografische informatie is opgenomen. We zijn best een beetje trots op ons door Vladimir Murtin gemaakt programmaboekje, maar ook natuurlijk op onze films die we gaan vertonen!

De excursie

Het slagen van de geplande excursie is grotendeels afhankelijk van het weer. We gaan namelijk de bergen in. Eerst met de trein naar Arth-Goldau en vandaar met een tandradbaan naar Rigi Kulm (1600 meter hoog). Het is echter mistig en we zien niet veel. Totdat we de lunch hebben gebruikt in restaurant Fruttli. Alsof het is afgesproken met Petrus klaart het op en we krijgen een prachtig uitzicht op het Vierwoudstedenmeer.

DE EXCURSIE

Het gezelschap is voor een groot deel representatief voor de vergrijzing van de amateurfilmer en er worden dan ook veel voorhoofden afgeveegd voordat de top van de berg is bereikt. Maar dan heb je ook wat! De camera's zoemen en zoomen dat het een lieve lust is. Als de laatste shots gemaakt zijn, sluit het wolkendek zich weer en stappen wij in de gereedstaande trein en zakken af naar Vitznau. Daar ligt al een prachtige rondvaartboot op ons te wachten en we zien nu de Rigi Kulm van een andere kant. Het meer ligt er mooi bij en we kunnen ons er, evenals in het plafond van de boot, in spiegelen! Aangekomen in Luzern mogen we alle kanten op, als we maar om 18.15 uur weer terug zijn bij het station. Na nog een lekker etentje in het Dorpshuis zoeken we onze hotels weer op. Morgen moeten we weer om 08.30 uur films kijken. De eigenaar van ons hotel vindt ons maar een vreemd volkje.

De films

Daar gaat het uiteindelijk allemaal om. Zij die er bij waren hebben ze gezien. Zij die er niet bij waren kunnen ze in het voorjaar zien! Dan krijgen alle bij de NOVA aangesloten organisaties de beste films van UNICA 2010 op dvd aangeleverd voor vertoning.

Alvast een voorproefje

De Italiaanse speelfilm: 'My last day of war', gaat over een Duitse en een Amerikaanse patrouille die elkaar op de laatste dag van de oorlog in de bergen tegenkomen. Een Italiaanse arbeider probeert de kemphanen tot rede te brengen. Dat lukt uiteindelijk met medewerking van een prachtige Italiaanse bloemenverkoopster. Maar toch...

De Koreaanse afvaardiging heeft onder andere 'Helping Hand' meegenomen. Een geestelijk gehandicapte jongen wordt misbruikt en tot het uiterste geplaagd. Als hij zelf een keer over de schreef gaat, wordt hem dat heel zwaar

DE LAUREAAT, EUN YOUN JANG, NEEMT ZIJN PRIJS IN ONTVANGST.

aangerekend. Uit onverwachte hoek is er echter ook voor hem een helpende hand. Een speelfilm met een uitstekende rolbezetting die ons tot nadenken stemt en terecht laureaat wordt. Er glijden een paar prachtige animatiefilms over het doek. We krijgen ze metertijd allemaal te zien!

2011

Luxemburg organiseert UNICA 2011 van 20 tot 28 augustus in de stad Luxemburg. Louis Schmitz, voorzitter van het Luxemburgse organisatiecomité, informeert de aanwezigen en kondigt trots de door zijn amateurfilmers gemaakte promotiefilm aan. In de daaropvolgende pauze worden we getrakteerd op overheerlijke moezelwijn en krijgen alle bezoekers een keurig verzorgde informatiemap.

Het klooster

Het klooster stamt uit 934 en is de grootste bezienswaardigheid van Einsiedeln. Bij hoge uitzondering mag er een kwartier voor het begin van het aan UNICA aangeboden orgelconcert worden gefilmd en gefotografeerd. Daar wordt dankbaar gebruik van gemaakt. Abt Martin komt een dezer dagen naar het festival om uitleg over het klooster te geven. Dat wordt zeer op prijs gesteld!

De vrienden van UNICA

Een aantal donateurs vormt de groep 'Amis de l' Unica'. Tijdens het festival wordt een bijeenkomst gehouden waarin jaarlijks, naast een gezamenlijke borrel en een etentje, iets ludieks wordt gedaan. Na de plaatselijke 'Braadworst' vertellen enkele vrienden over een bijzondere ervaring die ze hebben gehad rond het behalen van een Unica-medaille. Zo vertelt Lena Schumann dat haar overleden man in 1958 een door het stadsbestuur beschikbaar gestelde prijs niet kreeg uitgereikt omdat er wat pikante beelden in zijn film over 'Kunst' voorkwamen. Als compensatie ontving hij van Unica een medaille.

DE VRIENDEN VAN UNICA

De tolken

Om goed te kunnen blijven communiceren, zorgt de Fransman Jean Claude Lejosne jaarlijks voor een groepje tolken dat onder andere het jurycommentaar richting publiek vertaalt. Ook deze keer gebeurt dat weer onberispelijk. Jean Claude is lid van het UNICA-bestuur en spreekt een stuk of tien talen (waaronder Nederlands).

De Nederlandse inzendingen

Mark Kapteijns is een echte natuurliefhebber en deze keer vertoont hij 'Brabants zand', waarin hij de verandering van het landschap op de zandgronden van Nederlands Brabant in beeld brengt. De jury kent aan zijn film een bronzen medaille toe.

'Lang zal ze leven' van Peter Keijzers, behaalt ook een bronzen medaille. Als een jonge vrouw in coma ligt, komen haar familie en een vriendin haar voor de laatste keer bezoeken op haar verjaardag. Een aangrijpende film waarin uitstekend wordt geacteerd.

Jef Caelen behaalt deze keer geen prijs met zijn speelfilm 'Edith'. Zowel de jury als het publiek had wat moeite met de lengte van de film.

Het is weer een feestelijk gebeuren, de World Minute Movie Cup.

Op vrijdagavond loopt de zaal weer helemaal vol. Een jury heeft eerder vastgesteld wat de 16 beste films zijn die om de prijzen gaan strijden. 'Water' van Niek van Oostenbrugge en 'Zandrollers van Aad van Polanen behoren alvast tot die zestien beste films. Dat betekent dat we volgend jaar ook weer 2 films mogen inzenden! Aad (4^e van links) eindigt na een nek aan nek race op de tweede plaats. 'Just someone' uit Engeland gaat aan de haal met de eerste prijs. We doen wel blij, maar we zijn het niet echt. De winnende film is nagenoeg een replica van een bestaande en op YouTube circulerende reclamefilm. Niek's film overleeft de eerste ronde helaas niet.

DE TOLKEN

Op de kiek

Onze afvaardiging bestaat uit totaal 48 man!

Vladimir roept de Nederlanders via de geluidsinstallatie op om op de kiek te gaan, maar sommigen zijn nog in het hotel, in de caravan of onderweg. De meesten zijn er echter wel en poseren geduldig voor het journaal.

De jeugd

Fijn dat jeugdige filmers, die een film in het programma van hun land hebben, faciliteiten krijgen om het festival bij te wonen! Een flink groepje jongeren maakte een drietal korte films en vertoonde de resultaten tijdens de slotavond. Toekomstige filmers, acteurs en actrices? Uitstraling en durf genoeg!

Openbare jurydiscussie

Zaterdag wordt de ochtend besteed om de jury hun zegje te laten doen. Zoals

PETER KEIJSER IS BLIJ MET ZIJN BRONZEN MEDAILLE.

een van de bezoekers in de pauze opmerkt, is het meer een stemverklaring dan een jurydiscussie. Er is nauwelijks sprake van een discussie. Men is opvallend aardig voor elkaar.

In de categorie Nationale programma's worden 3 gouden, 9 zilveren en 34 bronzen medailles en 3 Diplômes d'honneur toegekend.

In de categorie Filmscholen worden 2 gouden, 3 zilveren, 6 bronzen medailles en 3 Diplômes d'honneur toegekend.

Duitsland heeft het meest interessante landenprogramma vertoond.

De totale uitslag is te vinden op de UNICA-website.

De sluitingsavond

Het is heerlijk weer geworden en de welkomstborrel wordt aangeboden in de tuin van het Dorpscentrum. Een Einsiedels dweilorkestje zorgt ervoor dat de stemming er al snel in zit. De zenuwen

SLUITINGSAVOND MET BIG BAND

schieten de deelnemers echter door de keel. Heb ik kans op een prijs(je)?

Binnen zijn de tafels weer keurig gedekt en er wordt begonnen met de prijsuitreiking. Het grote aantal prijzen en de wat saaie opsomming door de voorzitter van de jury, Sandor Buglya, duurt bijna 1½ uur. Dat moet volgende keer beter!

Een uitstekende Big Band met zangeres en zanger pept de stemming weer op en het heerlijk etentje doet de rest.

Tegen elf uur wordt afscheid genomen en beloofd volgend jaar naar de 73ste editie in Luxemburg te komen. De volgende ochtend lopen de hotels leeg en rest nog de napraat in de auto, de trein en het vliegtuig. Winnaars en het organisatieteam: van harte proficiat!

Tekst: Piet van Eerden

Foto's: Piet van Eerden en Herman Ottink